

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾**

z dnia

w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych²⁾

Na podstawie art. 26 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) zarządza się, co następuje:

§ 1. Metody badania jakości biopaliw:

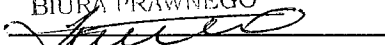
- 1) estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo,
 - 2) oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego,
 - 3) benzyn silnikowych zawierających od 70 % do 85 % bioetanolu
- w zakresie poszczególnych ich parametrów, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER ENERGII

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYM I REDAKCYJNYM

DYREKTOR
BIURA PRAWNEGO



¹⁾ Krzysztof Kłopotowski *24/06/2016*
Minister Energii

- 1) Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2087).
- 2) Przepisy techniczne niniejszego rozporządzenia zostały notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 30 września 2009 r. pod numerem 2009/532/PL oraz w dniu 29 października 2015 r. pod numerem 2015/600/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str.1).
- 3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 78, poz. 520).

METODY BADANIA JAKOŚCI BIOPALIW CIEKŁYCH

- I. Metody badania jakości estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo, w zakresie poszczególnych parametrów tego biopaliwa ciekłego
 1. Zawartość estru metylowego kwasów tłuszczowych (FAME) oznacza się metodą chromatografii gazowej z użyciem wzorca wewnętrznego, polegającą na rozdziale mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej.
 - 1.1. Warunki chromatograficzne powinny być tak dobrane, aby były dobrze widoczne piki estrów metylowych kwasu lignocerowego (C_{24}) i nerwonowego ($C_{24:1}$). Integracja powinna być tak przeprowadzona, aby były uwzględnione piki, począwszy od estru metylowego kwasu mirystynowego (C_{14}) do piku estru metylowego kwasu nerwonowego ($C_{24:1}$).
 - 1.2. Zawartość estru metylowego kwasów tłuszczowych oblicza się na podstawie całkowitej powierzchni pików estrów metylowych od C_{14} do $C_{24:1}$ oraz powierzchni piku odpowiadającego estrowi metylowemu kwasu heptadekanowego i wyraża się jako ułamek masowy określony w procentach.
 - 1.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14103.
 2. Gęstość estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w temperaturze 15 °C oznacza się:
 - 1) metodą oscylacyjną, wprowadzając próbkę (o objętości około 1 ml) do celi pomiarowej gęstościomierza oscylacyjnego, termostatowanej w celu utrzymania temperatury odniesienia 15 °C, albo
 - 2) metodą z areometrem, polegającą na pomiarze gęstości badanej próbki o określonej temperaturze za pomocą areometru zanurzonego w próbce znajdującej się w cylindrze.
 - 2.1. W przypadku oznaczania gęstości estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo, w temperaturze 15 °C, w sposób określony w pkt 2 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie,

przygotowanie próbki, kalibrację aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12185.

- 2.2. W przypadku oznaczania gęstości estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo, w temperaturze 15 °C, w sposób określony w pkt 2 ppkt 2, należy odczytać wskazanie na podziałce areometru, zanotować temperaturę badanej próbki i przy użyciu odpowiednich tablic przeliczeniowych odczytać wynik pomiaru odniesiony do temperatury 15 °C.
- 2.3. W przypadku oznaczania gęstości estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo, w temperaturze 15 °C, w sposób określony w pkt 2 ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury oraz jej przygotowanie i kontrolę, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3675.
3. Lepkość estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo, w temperaturze 40 °C, oznacza się metodą polegającą na pomiarze czasu przepływu określonej objętości badanej próbki, pod wpływem sił grawitacyjnych, przez wzorcowany, szklany lepkościomierz kapilarny w powtarzalnych warunkach, w określonej i precyzyjnie utrzymywanej, stałej i ściśle kontrolowanej temperaturze.
 - 3.1. Lepkość estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo oblicza się, mnożąc zmierzony czas przepływu stałej objętości cieczy, pomiędzy kreskami zbiornika pomiarowego, przez stałą kalibracji lepkościomierza.
 - 3.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej wzorcowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3104.
 - 3.3. Precyzję metody oznaczania lepkości określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
4. Temperaturę zapłonu estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo oznacza się:
 - 1) szybką metodą równowagową, w tyglu zamkniętym, polegającą na umieszczeniu badanej próbki w tyglu i podgrzewaniu jej do chwili zaobserwowania zapłonu par na powierzchni badanej próbki, albo
 - 2) metodą zamkniętego tygla Pensky'ego-Martensa, polegającą na umieszczeniu badanej próbki w tyglu i podgrzewaniu, przy ciągłym mieszaniu, do chwili gdy wprowadzone przez otwór w pokrywie tygla źródło zapłonu spowoduje zapłon par na powierzchni badanej próbki.
- 4.1. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu estru metylowego stanowiącego

samoistne paliwo w sposób określony w pkt 4 ppkt 1 do badania należy użyć 2 ml badanej próbki i zastosować przyrząd pomiarowy wyposażony w urządzenie rejestrujące temperaturę.

- 4.2. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 4 ppkt 1 najniższą temperaturę, w której następuje zapłon par na powierzchni badanej próbki, przyjmuje się jako temperaturę zapłonu w warunkach otoczenia.
- 4.3. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 1 zmierzoną temperaturę zapłonu badanej próbki w warunkach otoczenia koryguje się do normalnego ciśnienia atmosferycznego.
- 4.4. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 4 ppkt 1:
 - 1) sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3679;
 - 2) precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
- 4.5. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 4 ppkt 2 najniższą temperaturę, w której przyłożenie źródła zapłonu spowoduje zapłon par badanej próbki i szerzenie się płomienia ponad powierzchnią cieczy, przyjmuje się jako temperaturę zapłonu w warunkach otoczenia.
- 4.6. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 4 ppkt 2 zmierzoną temperaturę zapłonu badanej próbki w warunkach otoczenia koryguje się do normalnego ciśnienia atmosferycznego.
- 4.7. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 4 ppkt 2 należy stosować procedurę A, określoną w normie PN-EN ISO 2719, oraz używać aparatury do określania temperatury zapłonu wyposażonej w odpowiednie urządzenie wykrywające zapłon (termiczne lub jonizacyjne).
- 4.8. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 4 ppkt 2:
 - 1) sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, postępowanie z próbką, sposób obliczenia i

podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 2719;

2) precyzję metody oznaczania temperatury zapłonu określa załącznik A do normy PN-EN 14214.

5. Zawartość siarki oznacza się metodą:

1) rentgenowskiej spektrometrii fluorescencyjnej z dyspersją fali, polegającą na poddaniu badanej próbki, znajdującej się w kuwecie pomiarowej, działaniu pierwotnego promieniowania o określonej długości fali, pochodzącego z lampy rentgenowskiej, albo

2) fluorescencji w nadfiolecie, polegającą na wykorzystaniu zjawiska fluorescencji ditlenku siarki wzbudzonego promieniowaniem ultrafioletowym, powstałego uprzednio na skutek utlenienia związków siarki w badanej próbce w określonych warunkach, albo

3) spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej z dyspersją energii, polegającą na umieszczeniu w strumieniu wzbudzającego promieniowania lampy rentgenowskiej badanej próbki znajdującej się w kuwecie dostosowanej do okna przepuszczającego promieniowanie rentgenowskie.

5.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 1 należy wyznaczyć zawartość siarki na podstawie mierzonych szybkości zliczeń rentgenowskiego promieniowania fluorescencyjnego linii S- K_{α} oraz promieniowania tła, korzystając z krzywej wzorcowania.

5.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, a także precyzję metody określa norma PN-EN ISO 20884.

5.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 2 miarą zawartości siarki w badanej próbce jest intensywność fluorescencyjnego promieniowania ultrafioletowego.

5.4. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia i podawania wyników a także precyzję metody określa norma PN-EN ISO 20846.

5.5. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 3 mierzy się intensywność linii K- $L_{2,3}$ promieniowania rentgenowskiego

charakterystycznego dla siarki i porównuje skumulowaną liczbę zliczeń z wartościami krzywej wzorcowej uzyskanej dla roztworów wzorcowych o zawartości siarki obejmujący badany zakres stężeń.

- 5.6. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 3 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 13032.
6. Liczbę cetanową estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo oznacza się metodą silnikową, polegającą na porównaniu własności samozapłonowych oleju napędowego z analogicznymi właściwościami mieszanek paliw wzorcowych o znanych liczbach cetanowych, przy zastosowaniu silnika badawczego w znormalizowanych warunkach.
 - 6.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki i aparatury, kalibrację, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 5165.
 - 6.2. Precyzję metody oznaczania liczby cetanowej określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
7. Zawartość popiołu siarczanowego oznacza się metodą wagową, polegającą na obliczeniu udziału popiołu siarczanowego, uzyskanego przez spalenie badanej próbki i reakcję pozostałości po spopieleniu z kwasem siarkowym.
 - 7.1. Badaną próbkę spala się do chwili, gdy pozostanie tylko popiół i węgiel. Po schłodzeniu produktów spalania poddaje się je działaniu kwasu siarkowego i prażeniu w temperaturze 775 °C, aż zakończy się utlenianie węgla. Następnie popiół schładza się, ponownie poddaje działaniu kwasu siarkowego i prażeniu, aż do uzyskania stałej masy.
 - 7.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-ISO 3987.
 - 7.3. Precyzję metody oznaczania zawartości popiołu siarczanowego określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
8. Zawartość wody oznacza się metodą miareczkowania kulometrycznego, polegającą na wprowadzeniu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu kulometrycznego Karla Fischera, w którym jod do reakcji Karla Fischera wydziela

się elektrolitycznie na anodzie, proporcjonalnie do ilości wody zawartej w próbce.

- 8.1. Gdy cała zawartość wody zostaje odmiareczkowana, nadmiar jodu wykrywa czujnik elektrometrycznego punktu końcowego i miareczkowanie zostaje przerwane. Ze stechiometrii reakcji wynika, że jeden mol jodu reaguje z jednym molem wody, stąd ilość wody jest proporcjonalna do całkowitego ładunku, zgodnie z prawem Faraday'a.
- 8.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie oraz test kontrolny, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12937.
9. Całkowita zawartość zanieczyszczeń określa się metodą polegającą na oznaczeniu udziału masy zanieczyszczeń odfiltrowanych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.
 - 9.1. Określoną ilość przygotowanej próbki sączy się w temperaturze pokojowej, z zastosowaniem próżni, przez uprzednio zważony sączek oraz oznacza wagowo udział masy zanieczyszczeń pozostałych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.
 - 9.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 12662.
10. Działanie korodujące na miedzi określa się porównawczo w stosunku do znormalizowanych wzorców korozji.
 - 10.1. Płytkę miedzianą zanurza się w badanej próbce o określonej objętości, a następnie ogrzewa w ściśle określonych warunkach. Po zakończeniu ogrzewania płytkę miedzianą wyjmuje się, przemywa i ocenia jej barwę, porównując z wzorcami korozji.
 - 10.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób interpretacji i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 2160.
11. Stabilność oksydacyjną w temperaturze 110 °C estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo oznacza się metodą:
 - 1) polegającą na przepuszczeniu przez badaną próbkę strumienia oczyszczonego powietrza albo

- 2) przyspieszonego utleniania, polegającą na poddaniu badanej próbki starzeniu w temperaturze 110 °C w strumieniu oczyszczonego powietrza.
- 11.1. W przypadku oznaczania stabilności oksydacyjnej estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 11 ppkt 1 lotne związki, uwalniane z próbki w procesie utleniania, przechodzą wraz z powietrzem do naczynia zawierającego wodę demineralizowaną lub destylowaną, zaopatrzonego w elektrodę do pomiaru przewodności właściwej, połączoną z jednostką pomiarową wskazującą koniec okresu indukcyjnego.
- 11.2. W przypadku oznaczania stabilności oksydacyjnej estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 11 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14112.
- 11.3. W przypadku oznaczania stabilności oksydacyjnej estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 11 ppkt 2 lotne związki, uwalniane z próbki w procesie utleniania, przechodzą wraz z powietrzem do naczynia zawierającego wodę demineralizowaną lub destylowaną, zaopatrzonego w elektrodę do pomiaru przewodności właściwej, połączoną z jednostką pomiarową wskazującą koniec okresu indukcyjnego.
- 11.4. W przypadku oznaczania stabilności oksydacyjnej estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo w sposób określony w pkt 11 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15751.
12. Liczbę kwasową estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo oznacza się metodą miareczkową, polegającą na rozpuszczeniu badanej próbki w mieszaninie rozpuszczalników i miareczkowaniu rozcieńczonym roztworem wodorotlenku potasu, przy zastosowaniu fenoloftaleiny jako wskaźnika do ustalenia punktu końcowego miareczkowania.
- 12.1. Sposób wykonania oznaczenia, odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14104.
13. Liczbę jodową oznacza się:
- 1) metodą miareczkową, polegającą na rozpuszczeniu badanej próbki

w mieszaninie rozpuszczalników, dodaniu odczynnika Wijsa, a następnie po określonym czasie dodaniu do próbki jodku potasu i wody oraz miareczkowaniu uwolnionego jodu mianowanym roztworem tiosiarczynu sodu, albo

- 2) metodą obliczeniową, polegającą na wykorzystaniu składu estrów metylowych wyrażonego w ułamku masowym w procentach, albo
 - 3) metodą obliczeniową na podstawie danych z chromatografii gazowej, w której jako dane wejściowe stosuje się wyniki oznaczania chromatografii gazowej dla poszczególnych estrów metylowych kwasów tłuszczowych.
- 13.1. W przypadku oznaczania liczby jodowej w sposób określony w pkt 13 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14111.
 - 13.2. W przypadku oznaczania liczby jodowej w sposób określony w pkt 13 ppkt 2 sposób obliczania liczby jodowej oraz podawania wyniku określa załącznik B do normy PN-EN 14214.
 - 13.3. W przypadku oznaczania liczby jodowej w sposób określony w pkt 13 ppkt 3 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 16300.
 14. Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego oznacza się metodą chromatografii gazowej z użyciem wzorca wewnętrznego, polegającą na rozdziale mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej.
 - 14.1. Warunki chromatograficzne powinny być tak dobrane, aby były dobrze widoczne piki estrów metylowych kwasu lignocerowego (C_{24}) i nerwonowego ($C_{24:1}$). Integracja powinna być tak przeprowadzona, aby były uwzględnione piki, począwszy od estru metylowego kwasu mirystynowego (C_{14}) do piku estru metylowego kwasu nerwonowego ($C_{24:1}$).
 - 14.2. Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego oblicza się na podstawie całkowitej powierzchni pików estrów metylowych od C_{14} do $C_{24:1}$ oraz powierzchni piku odpowiadającego estrowi metylowemu kwasu heptadekanowego i wyraża się jako ułamek masowy określony w procentach.
 - 14.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także

sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14103.

15. Zawartość alkoholu metylowego oznacza się metodą polegającą na ogrzewaniu próbki w temperaturze 80°C w hermetycznie zamkniętej fiolce, a następnie po osiągnięciu stanu równowagi, nastrzykiwaniu określonej części fazy gazowej do chromatografu, gdzie metanol jest wykrywany z użyciem detektora płomieniowo-jonizacyjnego, a jego ilość jest określana w odniesieniu do wzorca zewnętrznego.
 - 15.1. Zawartość alkoholu metylowego może być także oznaczana przez dodanie wzorca wewnętrznego do próbki, a następnie określana z użyciem współczynnika kalibracji wewnętrznej.
 - 15.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14110.
16. Zawartość monoacylogliceroli, diacylogliceroli, triacylogliceroli oraz ogólnego glicerolu oznacza się metodą polegającą na analizie pochodnych silanowych metodą chromatografii gazowej na krótkiej kolumnie kapilarnej z cienkowarstwowym filmem, z zastosowaniem bezpośredniego dozowania na kolumnę oraz detektora płomieniowo-jonizacyjnego.
 - 16.1. Po przeprowadzeniu kalibracji analizę ilościową wykonuje się metodą wzorca wewnętrznego, a całkowitą (ogólną) zawartość glicerolu oblicza się na podstawie uzyskanych wyników.
 - 16.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14105.
17. Zawartość wolnego glicerolu oznacza się metodą, polegającą na:
 - 1) analizie pochodnych silanowych metodą chromatografii gazowej na krótkiej kolumnie kapilarnej z cienkowarstwowym filmem, z zastosowaniem bezpośredniego dozowania na kolumnę oraz detektora płomieniowo-jonizacyjnego, albo
 - 2) dodaniu, do badanej próbki, etanolu, wody, heksanu i wzorca wewnętrznego, co spowoduje utworzenie dwóch faz i ilościowe przeniesienie wolnego glicerolu do fazy dolnej, której analiza metodą chromatografii gazowej pozwala na ilościowe oznaczenie stężenia wolnego glicerolu.
 - 17.1. W przypadku oznaczania zawartości wolnego glicerolu w sposób określony w pkt 17 ppkt 1, po przeprowadzeniu kalibracji, analizę ilościową wolnego glicerolu

- wykonuje się metodą wzorca wewnętrznego.
- 17.2. W przypadku oznaczania zawartości wolnego glicerolu w sposób określony w pkt 17 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14105.
- 17.3. W przypadku oznaczania zawartości wolnego glicerolu w sposób określony w pkt 17 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14106.
18. Zawartość sodu oznacza się:
- 1) bezpośrednio metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy długości fali równej 589,0 nm, rozpuszczając uprzednio badaną próbkę w roztworze ksylenu, albo
 - 2) metodą optycznej emisyjnej analizy spektralnej z plazmą wzbudzoną indukcyjnie, rozcieńczając uprzednio badaną próbkę frakcją naftową.
- 18.1. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 1 stosowane roztwory wzorcowe sporządza się z organicznego związku sodu w postaci soli, rozpuszczonego w mieszaninie ksylenu i oleju do rozcieńczeń.
- 18.2. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, a także precyzję metody i sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14108.
- 18.3. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 2 zawartość sodu określa się przez porównanie intensywności emisji atomowej roztworu wzorcowego i próbki przy określonych długościach fal.
- 18.4. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczania i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14538.
19. Zawartość potasu oznacza się:
- 1) bezpośrednio metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy długości fali równej 766,5 nm, rozpuszczając uprzednio badaną próbkę w roztworze ksylenu i stabilizatora, albo
 - 2) metodą optycznej emisyjnej analizy spektralnej z plazmą wzbudzoną

indukcyjnie, rozcieńczając uprzednio badaną próbkę frakcją naftową.

- 19.1. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 1 stosowane roztwory wzorcowe sporządza się z organicznego związku potasu w postaci soli, rozpuszczonego w mieszaninie ksylenu i stabilizatora.
- 19.2. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14109.
- 19.3. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 2 zawartość potasu określa się przez porównanie intensywności emisji atomowej roztworu wzorcowego i próbki przy określonych długościach fal.
- 19.4. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczania i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14538.
- 19.5. Precyzję oznaczania łącznej zawartości sodu i potasu, w przypadku oznaczania zawartości sodu zgodnie z normą PN-EN 14108 oraz potasu zgodnie z normą PN-EN 14109, określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
20. Zawartość wapnia i magnezu oznacza się metodą optycznej emisyjnej analizy spektralnej z plazmą wzbudzoną indukcyjnie, rozcieńczając uprzednio badaną próbkę frakcją naftową.
 - 20.1. Zawartość wapnia i magnezu określa się przez porównanie intensywności emisji atomowej roztworu wzorcowego i próbki przy określonych długościach fal.
 - 20.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczania i podawania wyników, precyzję, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14538.
21. Zawartość fosforu oznacza się metodą:
 - 1) polegającą na rozpuszczeniu badanej próbki w ksylenie i wprowadzeniu w formie aerozolu, wraz z roztworami wzorcowymi przygotowanymi z organicznego związku fosforu, do plazmy argonowej sprzężonej indukcyjnie, albo
 - 2) optycznej spektrometrii emisyjnej plazmy wzbudzonej indukcyjnie, polegającą na przepuszczeniu przez spektrometr próbki rozpuszczonej w nafcie.
- 21.1. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 21 ppkt 1

zawartość fosforu oznacza się przez porównanie emisji tego pierwiastka w roztworze badanej próbki z emisją wzorców przy tej samej długości fali.

- 21.2. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 21 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzenie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14107.
- 21.3. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 21 ppkt 2 zawartość fosforu oznacza się przez porównanie z roztworem wzorcowym.
- 21.4. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 21 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzenie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 16294.
22. Temperaturę zablokowania zimnego filtra (CFPP) oznacza się metodą:
- 1) polegającą na zasysaniu badanej próbki przez znormalizowany filtr siatkowy do pipety w warunkach kontrolowanego podciśnienia i w temperaturze obniżanej co 1°C, za pomocą łaźni chłodzącej, której temperatura jest obniżana skokowo, do chwili zatrzymania lub spowolnienia przepływu, tak że czas napełniania pipety przekroczy 60 sekund lub paliwo nie sływa całkowicie do naczynia pomiarowego, albo
 - 2) polegającą na zasysaniu badanej próbki przez znormalizowany filtr siatkowy do pipety w warunkach kontrolowanego podciśnienia 2 kPa i w temperaturze obniżanej co 1°C z liniowym przebiegiem chłodzenia łaźni do chwili zatrzymania lub spowolnienia przepływu, tak że czas napełniania pipety przekroczy 60 sekund lub paliwo nie sływa całkowicie do naczynia pomiarowego.
- 22.1. W przypadku oznaczania temperatury zablokowania zimnego filtra w sposób określony w pkt 22 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzenie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 116.
- 22.2. W przypadku oznaczania temperatury zablokowania zimnego filtra w sposób określony w pkt 22 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzenie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 16329.
23. Zawartość estrów metylowych wielonienasyconych kwasów tłuszczowych (≥ 4

wiązania podwójne) oznacza się metodą chromatografii gazowej z wykorzystaniem wzorca wewnętrznego estru metylowego C23:0.

- 23.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15779.
24. W przypadkach spornych należy stosować metodę badania wskazaną w normie PN-EN 14214.
- II. Metody badania jakości oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego, w zakresie poszczególnych parametrów tego biopaliwa ciekłego
 1. Zawartość estru metylowego kwasów tłuszczowych (FAME) oznacza się metodą spektroskopii w podczerwieni, polegającą na rejestrowaniu widma w podczerwieni badanej próbki rozcieńczonej cykloheksanem, a następnie pomiarze absorbancji w maksimum pików około $1745\text{ cm}^{-1} \pm 5\text{ cm}^{-1}$ i porównaniu z absorbancją wzorcowych roztworów estrów metylowych kwasów tłuszczowych.
 - 1.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14078.
 2. Gęstość oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego, w temperaturze $15\text{ }^{\circ}\text{C}$, oznacza się:
 - 1) metodą oscylacyjną, wprowadzając próbkę (o objętości około 1 ml) do celi pomiarowej gęstościomierza oscylacyjnego, termostатовanej w celu utrzymania temperatury odniesienia $15\text{ }^{\circ}\text{C}$, albo
 - 2) metodą z areometrem, polegającą na pomiarze gęstości badanej próbki o określonej temperaturze, za pomocą areometru zanurzonego w próbce znajdującej się w cylindrze.
 - 2.1. W przypadku oznaczania gęstości oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego, w temperaturze $15\text{ }^{\circ}\text{C}$, w sposób określony w pkt 2 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki, kalibrację aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12185.
 - 2.2. W przypadku oznaczania gęstości oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego, w temperaturze $15\text{ }^{\circ}\text{C}$, w sposób określony w pkt 2 ppkt 2 należy odczytać wskazanie na podziałce areometru, zanotować temperaturę badanej próbki i przy użyciu odpowiednich tablic przeliczeniowych odczytać wynik pomiaru

odniesiony do temperatury 15 °C.

- 2.3. W przypadku oznaczania gęstości oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego, w temperaturze 15 °C, w sposób określony w pkt 2 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury oraz jej przygotowanie i kontrolę, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3675.
3. Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych oznacza się metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej z detektorem współczynnika załamania światła, polegającą na rozcieńczeniu badanej próbki o znanej masie heptanem i wstrzykiwaniu określonej objętości tego roztworu do wysokosprawnego chromatografu cieczowego wyposażonego w kolumnę polarną.
 - 3.1. Kolumna polarna ma wykazywać słabe powinowactwo do węglowodorów niearomatycznych, umożliwiając wydzielenie i selektywny rozdział węglowodorów aromatycznych, w wyniku czego węglowodory aromatyczne są oddzielane od węglowodorów niearomatycznych i wymywane w odpowiednich zakresach, odpowiadających ich strukturze pierścieniowej.
 - 3.2. Kolumna jest połączona z detektorem zmian indeksu refrakcji, który wykrywa składniki wymywane z kolumny. Sygnał elektroniczny z detektora jest monitorowany w sposób ciągły za pomocą procesora danych. Amplitudy sygnałów związków aromatycznych w próbce są porównywane z tymi, które uzyskano w czasie przeprowadzonego wcześniej oznaczania wzorców, w celu obliczenia ułamka masowego wyrażonego w procentach poszczególnych grup węglowodorów aromatycznych.
 - 3.3. Suma ułamków masowych węglowodorów aromatycznych dwu- (DAH), trój- i wielopierścieniowych (T+AH), wyrażonych w procentach, podawana jako ułamek masowy, stanowi zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych POLY-AH.
 - 3.4. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury oraz jej przygotowanie i kalibrację, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 12916.
4. Lepkość oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego w temperaturze 40 °C oznacza się metodą polegającą na pomiarze czasu przepływu określonej objętości badanej próbki, pod wpływem sił grawitacyjnych, przez wzorcowany,

szklany lepkościomierz kapilarny w powtarzalnych warunkach, w określonej i precyzyjnie utrzymywanej, stałej i ściśle kontrolowanej temperaturze.

- 4.1. Lepkość oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego w temperaturze 40 °C oblicza się, mnożąc zmierzony czas przepływu stałej objętości cieczy, pomiędzy kreskami zbiornika pomiarowego, przez stałą lepkościomierza.
- 4.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej wzorcowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3104.
- 4.3. Precyzję metody oznaczania lepkości oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego w temperaturze 40 °C określa norma PN-EN 590.
5. Temperaturę zapłonu oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego oznacza się metodą zamkniętego tygla Pensky'ego-Martensa, polegającą na umieszczeniu badanej próbki w tyglu i podgrzewaniu, przy ciągłym mieszaniu, do chwili gdy wprowadzone przez otwór w pokrywie tygla źródło zapłonu spowoduje zapłon par na powierzchni badanej próbki.
 - 5.1. Najniższą temperaturę, w której przyłożenie źródła zapłonu spowoduje zapłon par badanej próbki i szerzenie się płomienia ponad powierzchnią cieczy, przyjmuje się jako temperaturę zapłonu w warunkach otoczenia.
 - 5.2. Zmierzoną temperaturę zapłonu badanej próbki w warunkach otoczenia koryguje się do normalnego ciśnienia atmosferycznego.
 - 5.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, postępowanie z próbką, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 2719.
 - 5.4. Precyzję metody określania temperatury zapłonu określa norma PN-EN 590.
6. Zawartość siarki oznacza się metodą:
 - 1) rentgenowskiej spektrometrii fluorescencyjnej z dyspersją fali, polegającą na poddaniu badanej próbki, znajdującej się w kuwecie pomiarowej, działaniu pierwotnego promieniowania o określonej długości fali, pochodzącego z lampy rentgenowskiej, albo
 - 2) fluorescencji w nadfiolecie, polegającą na wykorzystaniu zjawiska fluorescencji ditlenku siarki wzbudzonego promieniowaniem ultrafioletowym, powstałego uprzednio na skutek spalania badanej próbki w określonych warunkach.
- 6.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 6 ppkt 1 należy wyznaczyć zawartość siarki na podstawie mierzonych szybkości zliczeń

rentgenowskiego promieniowania fluorescencyjnego linii S-K_α oraz promieniowania tła, korzystając z krzywej wzorcowania.

- 6.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 6 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, precyzję metody, sposób obliczenia i podawania wyników określa norma PN-EN ISO 20884.
- 6.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 6 ppkt 2 miarą zawartości siarki w badanej próbce jest intensywność fluorescencyjnego promieniowania ultrafioletowego.
- 6.4. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 6 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, precyzję metody, sposób obliczenia i podawania wyników określa norma PN-EN ISO 20846.
7. Pozostałość po koksowaniu oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego (z 10 % pozostałości destylacyjnej) oznacza się metodą wagową mikro jako pozostałość po odparowaniu i rozkładzie termicznym badanej próbki, w określonych warunkach.
 - 7.1. Badaną próbkę umieszcza się w szklanej fiolce i podgrzewa do temperatury 500 °C w strumieniu obojętnego gazu, w kontrolowanych warunkach, przez określony czas. Lotne substancje powstające podczas reakcji są usuwane obojętnym gazem, a zwęglona pozostałość jest ważona.
 - 7.2. W celu otrzymania 10 % pozostałości destylacyjnej należy stosować metodę określoną w normie ASTM D 1160.
 - 7.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 10370.
 - 7.4. Precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 590.
8. Pozostałość po spopieleniu oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego oznacza się metodą, polegającą na spalaniu badanej próbki w specjalnym naczyniu, redukcji pozostałości węglowej do popiołu przez podgrzewanie w piecu muflowym w temperaturze 775 °C i zważeniu otrzymanej pozostałości.
 - 8.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6245.

9. Liczbę cetanową oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego oznacza się metodą silnikową, polegającą na porównaniu własności samozapłonowych badanego paliwa z analogicznymi właściwościami mieszanek paliw wzorcowych o znanych liczbach cetanowych, przy zastosowaniu silnika badawczego w znormalizowanych warunkach.
- 9.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, kalibrację, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 5165.
10. Indeks cetanowy oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego określa się metodą równania czterech zmiennych, na podstawie uzyskanych wyników badania:
 - 1) gęstości w temperaturze 15 °C, oznaczonej metodami, o których mowa w pkt 2,
 - 2) temperatur, w których oddestylowuje 10 % (V/V), 50 % (V/V) i 90 % (V/V), określonych metodą, o której mowa w pkt 18- wykorzystując określone zależności matematyczne.
- 10.1. Sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 4264.
11. Zawartość wody oznacza się metodą miareczkowania kulometrycznego, polegającą na wprowadzeniu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu kulometrycznego Karla Fischera, w którym jod do reakcji Karla Fischera wydziela się elektrolitycznie na anodzie, proporcjonalnie do ilości wody zawartej w próbce.
- 11.1. Gdy cała zawartość wody zostaje odmiareczkowana, nadmiar jodu wykrywa czujnik elektrometrycznego punktu końcowego i miareczkowanie zostaje przerwane. Ze stechiometrii reakcji wynika, że jeden mol jodu reaguje z jednym molem wody, stąd ilość wody jest proporcjonalna do całkowitego ładunku, zgodnie z prawem Faraday'a.
- 11.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie oraz test kontrolny, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12937.
12. Zawartość zanieczyszczeń stałych określa się metodą polegającą na oznaczeniu udziału masy zanieczyszczeń odfiltrowanych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.

- 12.1. Określoną ilość przygotowanej próbki sączy się w temperaturze pokojowej, z zastosowaniem próżni, przez uprzednio zważony sączonek oraz oznacza wagowo udział masy zanieczyszczeń pozostałych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.
- 12.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 12662.
13. Działanie korodujące na miedzi określa się porównawczo w stosunku do znormalizowanych wzorców korozji.
 - 13.1. Płytkę miedzianą zanurza się w badanej próbce o określonej objętości, a następnie ogrzewa w ściśle określonych warunkach. Po zakończeniu ogrzewania płytkę miedzianą wyjmuje się, przemywa i ocenia jej barwę, porównując z wzorcami korozji.
 - 13.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób interpretacji i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 2160.
14. Odporność na utlenianie oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego określa się metodą:
 - 1) polegającą na poddaniu badanej próbki starzeniu w temperaturze 95 °C przez 16 godzin, przy przepływie przez tę próbkę tlenu, albo
 - 2) przyspieszonego utleniania, polegającą na poddaniu badanej próbki starzeniu w temperaturze 110 °C w strumieniu oczyszczonego powietrza.
- 14.1. W przypadku oznaczania odporności na utlenianie w sposób określony w pkt 14 ppkt 1 po zakończeniu procesu starzenia badana próbka jest schładzana do temperatury pokojowej, a następnie sączona w celu oznaczenia zawartości osadów nierozpuszczalnych filtrowalnych.
- 14.2. W przypadku oznaczania odporności na utlenianie w sposób określony w pkt 14 ppkt 1 osady nierozpuszczalne, które przylegają do próbki i innych części szklanych, usuwa się za pomocą rozpuszczalnika trójskładnikowego. Trójskładnikowy rozpuszczalnik jest następnie odparowywany w celu uzyskania osadów nierozpuszczalnych przylegających.
- 14.3. W przypadku oznaczania odporności na utlenianie w sposób określony w pkt 14 ppkt 1 całkowita zawartość osadów nierozpuszczalnych przylegających, która jest miarą

odporności na utlenianie, podawana jest jako suma osadów nierozpuszczalnych filtrowalnych i osadów nierozpuszczalnych przylegających do próbki i innych części szklanych.

- 14.4. W przypadku oznaczania odporności na utlenianie w sposób określony w pkt 14 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN ISO 12205.
- 14.5. W przypadku oznaczania odporności na utlenianie w sposób określony w pkt 14 ppkt 2 lotne związki, uwalniane z próbki w procesie utleniania, przechodzą wraz z powietrzem do naczynia zawierającego wodę demineralizowaną lub destylowaną, zaopatrzonego w elektrodę do pomiaru przewodności właściwej, połączoną z jednostką pomiarową wskazującą koniec okresu indukcyjnego.
- 14.6. W przypadku oznaczania odporności na utlenianie w sposób określony w pkt 14 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15751.
15. Wygląd zewnętrzny określa się metodą wizualną, polegającą na umieszczeniu próbki w przezroczystym cylindrze oraz ocenie wyglądu i przezroczystości.
16. Liczbę kwasową oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego oznacza się metodą miareczkową, polegającą na rozpuszczeniu badanej próbki w mieszaninie rozpuszczalników i miareczkowaniu rozcieńczonym roztworem wodorotlenku potasu, przy zastosowaniu fenoloftaleiny jako wskaźnika do ustalenia punktu końcowego miareczkowania.
- 16.1. Sposób wykonania oznaczenia, odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14104.
17. Smarność (skorygowana średnica śladu zużycia (WS 1,4)) oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego w temperaturze 60 °C oznacza się, stosując aparat o ruchu posuwisto-zwrotnym wysokiej częstotliwości (HFRR).
- 17.1. Zamocowana w pionowo montowanym uchwycie stalowa kulka testowa jest dociskana za pomocą zadanego obciążenia do nieruchomej, poziomo zamontowanej stalowej płytki. Kulka testowa oscyluje z ustaloną częstotliwością i długością skoku. Kulka i płytką w czasie trwania testu są całkowicie zanurzone w badanej próbce.
- 17.2. Skorygowana do warunków standardowych średnica śladu zużycia powstałego na

kulce testowej jest miarą smerności badanej próbki.

- 17.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie oraz wzorcowanie, pomiar średnicy śladu zużycia powstałego na kulce testowej, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12156-1.
18. Skład frakcyjny oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego oznacza się przy ciśnieniu atmosferycznym, stosując metodę polegającą na rozdziale frakcji za pomocą destylacji, której przebieg i parametry są uzależnione od składu i przewidywanych właściwości lotnych (grupy 0, 1, 2, 3 i 4). Każda z tych grup ma określony zestaw aparatury, temperaturę kondensacji i zakres zmiennych.
 - 18.1. Badaną próbkę węglowodorów o objętości 100 ml poddaje się destylacji w ściśle określonych warunkach, stosownie do wymagań dla grupy wymienionej w pkt 18, do której dana próbka została zaliczona, oraz prowadzi się systematyczne obserwacje wskazań termometru i objętości uzyskiwanego kondensatu.
 - 18.2. Po zakończeniu destylacji mierzy się objętość cieczy pozostałej w kolbie oraz zapisuje straty ilościowe w procesie destylacji.
 - 18.3. Odczytane wskazania termometru koryguje się w zależności od ciśnienia atmosferycznego, a następnie na podstawie tych danych dokonuje się obliczeń, stosownie do rodzaju próbki i określonych wymagań.
 - 18.4. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, kontrole aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3405.
19. Temperaturę zablokowania zimnego filtra (CFPP) oleju napędowego zawierającego 20 % estru metylowego oznacza się metodą, polegającą na zasysaniu badanej próbki przez znormalizowany filtr do pipety w warunkach kontrolowanego podciśnienia i w temperaturze obniżanej co 1 °C, do chwili zatrzymania lub spowolnienia przepływu, tak że czas napełniania pipety przekroczy 60 sekund lub paliwo nie spływa całkowicie do naczynia pomiarowego.
 - 19.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 116.

III. Metody badania jakości benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu, w zakresie poszczególnych parametrów tego biopaliwa ciekłego

1. Gęstość w 15°C oznacza się metodą oscylacyjną, wprowadzając próbkę (o objętości około 1 ml) do celi pomiarowej gęstościomierza oscylacyjnego, termostatowanej w celu utrzymania temperatury odniesienia 15°C.
 - 1.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki, kalibrację aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12185.
2. Okres indukcyjny benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu oznacza się w warunkach przyspieszonego utleniania przez pomiar czasu od rozpoczęcia utleniania do punktu załamania, stosując urządzenie wyposażone w bombę ciśnieniową.
 - 2.1. Badaną próbkę utlenia się w bombie ciśnieniowej napełnionej uprzednio w temperaturze od 15°C do 25°C tlenem pod ciśnieniem 690 kPa i ogrzewa do temperatury między 90°C a 102°C. W sposób ciągły lub w jednakowych odstępach czasu odczytuje się ciśnienie do czasu osiągnięcia punktu załamania.
 - 2.2. Czas od rozpoczęcia utleniania do momentu osiągnięcia punktu załamania równy jest okresowi indukcyjnemu w temperaturze jego oznaczenia, na podstawie którego oblicza się okres indukcyjny w temperaturze 100°C.
 - 2.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-ISO 7536.
3. Zawartość żywic obecnych oznacza się metodą odparowania w strumieniu powietrza odmierzonej objętości badanej próbki w kontrolowanych warunkach temperatury i przepływu powietrza.
 - 3.1. Uzyskana pozostałość po odparowaniu jest przemywana rozpuszczalnikiem i ważona.
 - 3.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6246.
4. Działanie korodujące na płytce miedzianej benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu określa się porównawczo w stosunku do znormalizowanych wzorców korozji.
 - 4.1. Płytkę miedzianą zanurza się w badanej próbce o określonej objętości, a następnie ogrzewa w ściśle określonych warunkach. Po zakończeniu ogrzewania

płytkę miedzianą wyjmuje się, przemywa i ocenia jej barwę, porównując z wzorcami korozji.

4.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób interpretacji i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 2160.

5. Całkowitą kwasowość (w przeliczeniu na kwas octowy) oznacza się metodą miareczkowania kolorymetrycznego, polegającą na zmieszaniu próbki z taką samą porcją wody niezawierającą ditlenku węgla i zmiareczkowaniu roztworem wodorotlenku potasu w obecności fenoloftaleiny do momentu zobojętnienia związków o charakterze kwaśnym.

5.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, aparaturę, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 15491.

6. Przewodność elektryczną oznacza się na podstawie pomiaru przewodnictwa elektrycznego za pomocą konduktometru z zastosowaniem naczynka pomiarowego, w temperaturze próbki ($25 \pm 0,1$)°C.

6.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15938.

7. Zawartość:

- 1) wyższych nasyconych alkoholi jednowodorotlenowych (C3–C5),
- 2) metanolu,
- 3) eterów (z 5 lub więcej atomami węgla)

– oznacza się metodą chromatografii gazowej polegającą na rozdzieleniu próbki na kolumnie kapilarnej, konwersji tlenowych związków organicznych do tlenku węgla, wodoru i węgla w termicznym reaktorze krakingowym, a następnie konwersji tlenku węgla do metanu, który wykrywa się detektorem płomieniowo-jonizacyjnym.

7.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawanie wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 1601.

8. Zawartość wody oznacza się metodą:

- 1) miareczkowania kulometrycznego Karla Fischera, polegającą na wprowadzeniu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu kulometrycznego Karla Fischera, w którym jod do reakcji Karla Fischera wydziela się elektrolitycznie na anodzie proporcjonalnie do ilości wody zawartej w próbce,

albo

- 2) miareczkowania potencjometrycznego Karla Fishera, polegającą na wprowadzeniu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu potencjometrycznego Karla Fischera, w którym obecna woda jest miareczkowana z zastosowaniem odczynnika Karla Fishera.
- 8.1. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 8 ppkt 1, gdy cała woda zostaje odmiareczkowana, nadmiar jodu wykrywany jest przez czujnik elektrometrycznego punktu końcowego i miareczkowanie zostaje przerwane. Ze stechiometrii reakcji wynika, że jeden mol jodu reaguje z jednym molem wody, stąd ilość wody jest proporcjonalna do całkowitego ładunku zgodnie z prawem Faraday'a.
 - 8.2. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 8 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, test kontrolny aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15489.
 - 8.3. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 8 ppkt 2 jod do reakcji jest wprowadzany w obecności ditlenku siarki, metanolu i odpowiedniej zasady azotowej. Na podstawie stechiometrii reakcji jeden mol jodu reaguje z jednym molem wody.
 - 8.4. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 8 ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, test kontrolny aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15692.
9. Zawartość chlorków nieorganicznych oznacza się metodą chromatografii jonowej, polegającą na odparowaniu próbki w łaźni wodnej, rozpuszczeniu suchej pozostałości w wodzie i określeniu zawartości chlorków przez porównanie na chromatografie powierzchni pików wodnego roztworu próbki ze standardową krzywą kalibracji.
- 9.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu kalibracyjnego i aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15492.

10. Zawartość miedzi oznacza się metodą:
- 1) atomowej spektrometrii absorpcyjnej z atomizacją elektrotermiczną w piecu grafitowym, polegającą na wprowadzaniu porcji próbki na powierzchnię wewnętrzną lub półeczkę kuwety oraz ogrzewaniu kuwety zgodnie z odpowiednim programem temperaturowym, albo
 - 2) optycznej spektrometrii emisyjnej indukcyjnie sprzężonej plazmy, polegającą na wprowadzeniu próbki do komory mgielnej spektrometru emisyjnego indukcyjnie sprzężonej plazmy.
- 10.1. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 10 ppkt 1 ilość światła zaabsorbowanego przez atomy miedzi w czasie ostatniego etapu programu jest mierzona w określonych jednostkach czasu, a zintegrowana absorbancja A_j , wytworzona przez miedź zawarta w próbce jest porównywana z krzywą wzorcową wyznaczoną na podstawie sygnałów roztworów wzorcowych miedzi w etanolu.
- 10.2. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 10 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu do próby ślepej i roztworów wzorcowych, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15488.
- 10.3. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 10 ppkt 2 zawartość miedzi oznacza się przez porównanie emisji pierwiastka w próbce analitycznej z emisją w roztworach wzorcowych przy tej samej długości fali.
- 10.4. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 10 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu do próby ślepej i roztworów wzorcowych, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15837.
11. Zawartość fosforu oznacza się metodą:
- 1) spektrometryczną, polegającą na odparowaniu próbki, rozpuszczeniu suchej pozostałości w wodzie i dodaniu kwaśnego roztworu zawierającego jony molibdenu i antymonu w celu uzyskania kompleksu antymonowo-fosforowo-molibdenowego, albo
 - 2) optycznej spektrometrii emisyjnej indukcyjnie sprzężonej plazmy, polegającą na wprowadzeniu próbki do komory mgielnej spektrometru emisyjnego indukcyjnie

sprężonej plazmy.

- 11.1. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 11 ppkt 1 kompleks jest poddawany działaniu kwasu askorbinowego w celu uzyskania kompleksu molibdenowego o mocnej niebieskiej barwie. Zawartość fosforu uzyskuje się przez pomiar absorbancji kompleksu przy długości fali równej 880 nm.
- 11.2. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 11 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, aparaturę, kalibrację, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 15487.
- 11.3. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 11 ppkt 2 zawartość fosforu oznacza się przez porównanie emisji pierwiastka w próbce analitycznej z emisją w roztworach wzorcowych przy tej samej długości fali.
- 11.4. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 11 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu do próby ślepej i roztworów wzorcowych, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15837.
12. Zawartość siarki oznacza się metodą:
 - 1) rentgenowskiej spektrometrii fluorescencyjnej z dyspersją fali, polegającą na poddaniu badanej próbki, znajdującej się w kuwecie pomiarowej, działaniu pierwotnego promieniowania o określonej długości fali, pochodzącej z lampy rentgenowskiej, albo
 - 2) fluorescencji UV, polegającą na wykorzystaniu zjawiska fluorescencji ditlenku siarki wzbudzonego promieniowaniem ultrafioletowym, powstałego uprzednio na skutek spalenia badanej próbki w określonych warunkach.
- 12.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 1 należy wyznaczyć zawartość siarki na podstawie krzywej kalibracji określonej dla odpowiedniego zakresu pomiarowego.
- 12.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworów kalibracyjnych, procedurę kalibracji, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15485.
- 12.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 2

- sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, kalibrację i weryfikację aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15486.
13. Zawartość siarczanów określa się metodą chromatografii jonowej, polegającą na odparowaniu próbki w łaźni wodnej, rozpuszczeniu suchej pozostałości w wodzie i określeniu zawartości jonów siarczanowych przez porównanie na chromatografie powierzchni pików badanej próbki z krzywą wzorcową.
 - 13.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15492.
 14. Zawartość etanolu i alkoholi wyższych nasyconych oznacza się metodą chromatografii gazowej, polegającą na rozdzieleniu próbki na kolumnie kapilarnej, konwersji tlenowych związków organicznych do tlenku węgla, wodoru i węgla w termicznym reaktorze krakingowym, a następnie konwersji tlenku węgla do metanu, który wykrywa się detektorem płomieniowo-jonizacyjnym.
 - 14.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawanie wyniku, precyzję metody, a także sporządzenie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 1601.
 15. Prężność par benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85 % bioetanolu oznacza się metodą prężności par nasyconych powietrzem (ASVP), polegającą na wstrzykiwaniu ochłodzonej, nasyconej powietrzem próbki o znanej objętości do próżniowej komory, w której ciśnienie nie przekracza 0,1 kPa, lub do komory utworzonej przez ruchomy tłok umieszczony wewnątrz regulowanego termostatycznie bloku i przy zachowaniu wymaganego stosunku ilościowego par do cieczy.
 - 15.1. Otrzymana w wyniku czynności określonych w pkt 15 prężność całkowita w komorze jest równa co do wartości sumie prężności par badanej próbki oraz prężności nasycającego je powietrza. Prężność ta jest mierzona za pomocą czujnika ciśnienia i wskazań przyrządu. Równoważnik prężności par suchych (DVPE) oblicza się ze zmierzonej w ten sposób wartości ciśnienia ASVP.
 - 15.2. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki, kalibrację i kontrolę aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody badawczej prężności par, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 13016-1.
 16. W przypadkach spornych należy stosować metodę badania wskazaną w normie PN-

EN 15293.

- IV. Procedurę postępowania w sprawach dotyczących precyzji metody badania oraz interpretacji wyników badań określa norma PN-EN ISO 4259.

UZASADNIENIE

Przedmiotowe rozporządzenie przygotowane zostało na podstawie delegacji zawartej w art. 26 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r., poz. 266 i 542), zgodnie z którą minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Podkreślenia wymaga fakt, że projekt rozporządzenia początkowo procedowany był w formie nowelizacji rozporządzenia Ministra Gospodarki *zmieniającego rozporządzenie w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych*. Projekt nowelizacji przeszedł wszystkie wymagane etapy procedowania, tj. konsultacje, uzgodnienia, Komisję Prawniczą oraz notyfikację techniczną będąc gotowym do podpisu przez właściwego ministra. Jednocześnie, w związku z powołaniem Ministerstwa Energii niezbędne było dokonanie zmian w ustawie z dnia 4 września 1997 r. *o działach administracji rządowej* (Dz. U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.) w celu umożliwienia podpisania przez Ministra Energii nowelizacji rozporządzenia. Jednakże, ze względu na charakter zmian jakie zostały wprowadzone w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. *o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 266), Minister Energii został formalnie obowiązany do **wydania nowego rozporządzenia**. Wynika to z faktu, iż art. 32 powyższej ustawy utrzymuje w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie delegacji zawartych w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 9b ust. 4, art. 19, art. 26 oraz art. 30 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz.U. z 2014 r. poz. 1728 oraz z 2015 r. poz. 1361 i 542) do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie powyższych delegacji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W związku z powyższym przepisy z procedowanego projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki *zmieniającego rozporządzenie w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych* zostały przeniesione do treści przedmiotowego projektu rozporządzenia Ministra Energii *w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych* i scalone z pozostałymi, obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 kwietnia 2010 r. *w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych* (Dz. U. Nr 78, poz. 520).

Podsumowując, przedmiotowy projekt jest procedowany w następstwie wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. *o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 266). Projekt rozporządzenia nie

wprowadza żadnych dodatkowych zmian merytorycznych poza tymi, które zostały omówione i przygotowane w ramach prac nad projektem nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia, która przeszła wszystkie etapy procedowania. **Zmianie uległa jedynie forma wydania tychże przepisów, tj. projekt procedowany jest jako nowe rozporządzenie a nie jako nowelizacja rozporządzenia obowiązującego.**

Rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 22 kwietnia 2010 r. *w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych* (Dz. U. Nr 78, poz. 520). W stosunku do obowiązującego rozporządzenia w przedmiotowym projekcie zmianie ulegają metody badania jakości dwóch rodzajów biopaliw ciekłych:

- estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, przystosowane do spalania tych biopaliw ciekłych, a także

- benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu, stosowanego w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym przystosowane do spalania tego biopaliwa ciekłego.

Projekt rozporządzenia dostosowuje przepisy do zmian w metodach badań jakości estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo oraz benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu na podstawie obowiązujących edycji norm i wskazanych w nich metod badań:

- PN-EN 14214 + A1:2014 Ciekłe przetwory naftowe. Estry metylowe kwasów tłuszczowych (FAME) do użytku w silnikach samochodowych o zapłonie samoczynnym (Diesla) i zastosowań grzewczych - Wymagania i metody badań;

- PKN-CEN/TS 15293:2012 Paliwa do pojazdów samochodowych – Paliwo etanolowe (E85) do pojazdów samochodowych - Wymagania i metody badań.

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 22 kwietnia 2010 r. *w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych* określa metody badania dla trzech rodzajów biopaliw ciekłych: estru stanowiącego samoistne paliwo, oleju napędowego zawierającego 20% estru oraz dla benzyny silnikowej (E85). Wymagania jakościowe dla oleju napędowego zawierającego 20% estru metylowego (B20) nie uległy zmianie. W chwili obecnej trwają prace nad projektem normy EN 16709:2014 dotyczącej wymagań i metod badań dla B20 lub B30, które powinny zakończyć się w 2016 r.

Określenie metod badania jakości biopaliw ciekłych jest niezbędne dla efektywnego

prowadzenia procesu ich monitorowania i kontrolowania.

Projekt rozporządzenia dokonuje zmian w rozporządzeniu z 2010 r. zgodnie z normą PN-EN 14214 + A1:2014-04. W niniejszej Normie Europejskiej podano wymagania i metody badań dotyczące będących przedmiotem obrotu estrów metylowych kwasów tłuszczowych (zwane dalej FAME) przeznaczonych do stosowania zarówno jako paliwo w silnikach samochodowych o zapłonie samoczynnym (Diesla) i do zastosowań grzewczych 100% FAME, albo jako komponent destylatowych paliw do silników samochodowych o zapłonie samoczynnym (Diesla) spełniających wymagania EN 590 oraz do zastosowań grzewczych. Użycie 100% FAME jako paliwa jest właściwe w silnikach samochodowych o zapłonie samoczynnym (Diesla) oraz do zastosowań grzewczych zaprojektowanych lub odpowiednio przystosowanych do zasilania 100% FAME.

W obszarze metod badania jakości estrów metylowych kwasów tłuszczowych wprowadzono m.in. następujące zmiany:

1) dodano metody badania parametru temperatury zablokowania zimnego filtra (CFPP) – wprowadzono w zał. pkt I.22,

2) uzupełniono metody o nowe metody badania zawartości: siarki (pkt I.5), fosforu (pkt I.21), estrów metylowych wielonienasyconych kwasów tłuszczowych (≥ 4 wiązania podwójne) (pkt I.23) oraz liczby jodowej (pkt I.13),

3) dokonano zmian nazw następujących parametrów: „zawartość zanieczyszczeń stałych” na „całkowitą zawartość zanieczyszczeń” (pkt I.9) oraz „zawartość metanolu” na „zawartość alkoholu metylowego” (pkt I. 15).

Projekt rozporządzenia zmienia również rozporządzenie z 2010 r. zgodnie ze Specyfikacją Techniczną PKN-CEN/TS 15293:2012. W niniejszej Specyfikacji Technicznej określono wymagania i metody badań paliwa etanolowego (E85) do pojazdów samochodowych będącego przedmiotem obrotu. Niniejsza specyfikacja jest przeznaczona do paliwa etanolowego (E85) do pojazdów samochodowych stosowanego w silnikach samochodowych o zapłonie iskrowym zaprojektowanych do pracy na paliwie etanolowym (E85). Nominalnie, paliwo etanolowe (E85) do pojazdów samochodowych jest mieszaniną zawierającą do 85% (V/V) bioetanolu spełniającego wymagania EN 15376 i benzyny silnikowej spełniającej wymagania EN 228, lecz zakłada się możliwość wytwarzania różnych „sezonowych rodzajów” paliwa etanolowego (E85) do pojazdów samochodowych zawierających więcej niż 50% (V/V) etanolu. Między Specyfikacją Techniczną PKN-CEN

15293:2012 a porozumieniem warsztatowym występują istotne różnice techniczne. Między innymi wprowadzono nowe metody badań, które wykazują większą przydatność do badania paliwa etanolowego do pojazdów samochodowych.

W celu dostosowania metod badania jakości benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu projekt rozporządzenia wprowadza m.in. następujące zmiany:

- uzupełniono o metodę badania, gęstości, przewodności elektrycznej, wyższych nasyconych alkoholi jednowodorotlenowych (C3–C5) i zawartości siarczanów,
- uzupełniono o metody badania miedzi,
- uzupełniono metody badania zawartości wody i fosforu,
- usunięto metody badania badawczej liczby oktanowej RON, motorowej liczby oktanowej MON, wyglądu w temperaturze otoczenia, pH e i temperaturę końca destylacji,
- usunięto metodę badania z zastosowaniem przełączania kolumn kapilarnych dla eterów, metanolu, etanolu i alkoholi wyższych nasyconych oraz wyższych nasyconych alkoholi jednowodorotlenowych (C3–C5).

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za odstąpieniem od zasady określonej w § 1 ust. 1 uchwały nr 20 z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) przemawia fakt, że wejście w życie przepisów rozporządzenia nie wywoła negatywnych skutków dla przedsiębiorców..

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) oraz art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597). Przepisy techniczne niniejszego rozporządzenia zostały notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 30 września 2009 r. pod numerem 2009/532/PL

oraz w dniu 29 października 2015 r. pod numerem 2015/600/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str.1).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Piotrowski, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Małgorzata Warakomska (tel. 22 693 4890, mail: malgorzata.warakomska@me.gov.pl)</p>	<p>Data sporządzenia 2015-10-01</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 26 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Nr w wykazie prac Ministra Energii:</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych wymagał dostosowania do nowych przepisów, w tym przypadku związanych z dostosowaniem biopaliw ciekłych do obowiązujących norm jakościowych a tym samym i metod badawczych.

Projekt procedowany jest w formie nowego rozporządzenia a nie nowelizacji ze względu na wejście w życie przepisów ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o *zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 266).

W stosunku do obowiązującego rozporządzenia zmianie ulegają w zakresie metod badania jakości dwóch rodzajów biopaliw ciekłych:

- estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, przystosowane do spalania tych biopaliw ciekłych, a także
- benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu, stosowanego w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym przystosowane do spalania tego biopaliwa ciekłego.

Zakres podmiotowy regulacji obejmuje laboratoria, instytucje państwowe. Zakres przedmiotowy projektu rozporządzenia obejmuje rynek biopaliw ciekłych a oddziaływanie regulacji będzie zróżnicowane w zależności od podmiotu.

Problem jest wynikiem dokonanych zmian w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych i został zidentyfikowany poprzez analizę aktów prawnych wewnątrz ME oraz obowiązujących norm z zakresu biopaliw ciekłych. Zidentyfikowany problem jest jednoaspektowy – dostosowanie aktu wykonawczego do przepisów aktów normatywnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1 OSR, jest wydanie nowego rozporządzenia Ministra Energii w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych.

Wydanie nowego rozporządzenia ma na celu aktualizację metod badawczych zgodnie z normą PN-EN 14214 + A1:2014-04. W niniejszej Normie Europejskiej podano wymagania i metody badań dotyczące estrów metylowych kwasów tłuszczowych (zwane dalej FAME) będących przedmiotem obrotu i przeznaczonych do stosowania zarówno jako paliwo w silnikach samochodowych o zapłonie samoczynnym (Diesla) i do zastosowań grzewczych 100% FAME, albo jako komponent destylatowych paliw do silników samochodowych o zapłonie samoczynnym (Diesla) spełniających wymagania EN 590 oraz do zastosowań grzewczych. Użycie 100% FAME jako paliwa jest właściwe w silnikach samochodowych o zapłonie samoczynnym (Diesla) oraz do zastosowań grzewczych zaprojektowanych lub odpowiednio przystosowanych do zasilania 100% FAME.

Ponadto rozporządzenie zmienia również metody badań zgodnie ze Specyfikacją Techniczną PKN-CEN 15293:2012. Między Specyfikacją Techniczną PKN-CEN 15293:2012 a porozumieniem warsztatowym występują istotne różnice techniczne. Między innymi wprowadzono nowe metody badań, które wykazują większą przydatność do badania paliwa etanolowego do pojazdów samochodowych. Większość powołanych metod badań została oceniona pod kątem skuteczności zastosowania.

Projekt rozporządzenia dokonuje zmian zgodnie z normą PN-EN 14214 + A1:2014-04. W obszarze metod badania jakości estrów metylowych kwasów tłuszczowych wprowadzono m.in. następujące zmiany:

- 1) dodano metody badania parametru temperatury zablokowania zimnego filtra (CFPP),
- 2) uzupełniono metody o nowe metody badania zawartości siarki, fosforu, estrów metylowych wielonienasyconych kwasów tłuszczowych (≥ 4 wiązania podwójne) oraz liczby jodowej,
- 3) dokonano zmian nazw parametrów „zawartość zanieczyszczeń stałych” na „całkowitą zawartość zanieczyszczeń” oraz „zawartość metanolu” na „zawartość alkoholu metylowego”.

Projekt rozporządzenia dokonuje zmian zgodnie ze Specyfikacją Techniczną PKN-CEN 15293:2012. W niniejszej Specyfikacji Technicznej określono wymagania i metody badań paliwa etanolowego (E85) do pojazdów samochodowych będącego przedmiotem obrotu. Niniejsza specyfikacja jest przeznaczona do paliwa etanolowego (E85) do pojazdów samochodowych stosowanego w silnikach samochodowych o zapłonie iskrowym zaprojektowanych do pracy na paliwie etanolowym (E85). Nominalnie, paliwo etanolowe (E85) do pojazdów samochodowych jest mieszaniną zawierającą do 85% (V/V) bioetanolu spełniającego wymagania EN 15376 i benzyny silnikowej spełniającej wymagania EN 228, lecz zakłada się możliwość wytwarzania różnych „sezonowych rodzajów” paliwa etanolowego (E85) do pojazdów samochodowych zawierających więcej niż 50% (V/V) etanolu. Między Specyfikacją Techniczną PKN-CEN 15293:2012 a porozumieniem warsztatowym występują istotne różnice techniczne. Między innymi wprowadzono nowe metody badań, które wykazują większą przydatność do badania paliwa etanolowego do pojazdów samochodowych.

W celu dostosowania metod badania jakości benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu projekt rozporządzenia wprowadza m.in. następujące zmiany:

- uzupełniono o metodę badania, gęstości, przewodności elektrycznej, alkoholi wyższych nasyconych (C3–C5) i zawartości siarczanów;
- uzupełniono o metody badania miedzi,
- uzupełniono metody badania zawartości wody i fosforu,
- usunięto metody badania badawczej liczby oktanowej RON, motorowej liczby oktanowej MON, wyglądu w temperaturze otoczenia, pH e i temperaturę końca destylacji,
- usunięto metodę badania z zastosowaniem przełączania kolumn kapilarnych dla eterów, metanolu, etanolu i wyższych nasyconych alkoholi jednowodorotlenowych (C3–C5).

Należy podkreślić, że normy techniczne nie są aktami prawa powszechnie obowiązującymi, a zgodność z nimi nie jest obowiązkowa.

W sytuacji braku podjęcia działań przepisy dotyczące metody badania jakości estrów metylowych i benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu opierałyby się na nieaktualnych normach.

Oczekiwanym efektem wejścia w życie niniejszej regulacji jest wprowadzenie skutecznych metod badań zmienionych właściwości biopaliw ciekłych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie na bieżąco dokonują aktualizacji przepisów jakościowych w zależności od zmieniających się norm jakościowych biopaliw ciekłych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Handlowa i laboratoria akredytowane, z którymi Prezes UOKiK	16 wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Konieczność uwzględnienia w swoich procedurach kontrolnych zmiany metod

zawiera umowy na przeprowadzanie badań w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw.			badań oraz niektórych właściwości biopaliw ciekłych, w szczególności zmian w zakresie benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu. Możliwe oddziaływania: a) Zmiany metod badawczych b) Zwiększenie zleceń wykonania badań c) Możliwe zwiększenie liczby procedur/dokumentów w przypadkach prowadzonych kontroli
--	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Podkreślenia wymaga fakt, że projekt rozporządzenia początkowo procedowany był w formie nowelizacji rozporządzenia Ministra Energii *zmieniającego rozporządzenie w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych*. Projekt nowelizacji przeszedł wszystkie wymagane etapy procedowania, tj. konsultacje, uzgodnienia, Komisję Prawniczą oraz notyfikację techniczną będąc gotowym do podpisu przez właściwego ministra. Jednocześnie, w związku z powołaniem Ministerstwa Energii niezbędne było dokonanie zmian w ustawie z dnia z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.) w celu umożliwienia podpisania przez Ministra Energii nowelizowanego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie wprowadza żadnych dodatkowych zmian merytorycznych poza tymi, które zostały omówione i przygotowane w ramach prac nad projektem nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia, która przeszła wszystkie etapy procedowania. **Zmianie uległa jedynie forma wydania tychże przepisów, tj. projekt procedowany jest jako nowe rozporządzenie a nie jako nowelizacja rozporządzenia obowiązującego.**

Projekt nowelizacji rozporządzenia podlegał konsultacjom publicznym w okresie 29 maja – 10 czerwca 2015 r. z następującymi partnerami społecznymi:

1. Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
2. Instytut Transportu Samochodowego;
3. Przemysłowy Instytut Motoryzacji;
4. Polska Izba Motoryzacji;
5. Instytut Nafty i Gazu;
6. Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
7. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego;

8. Krajowa Izba Biopaliw;
9. Krajowa Izba Paliw Alternatywnych;
10. Krajowa Izba Gospodarcza;
11. Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
12. Krajowego Zrzeszenia Producentów Rzepaku;
13. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
14. Związek Gorzelni Polskich;
15. Polska Izba Paliw Płynnych;
16. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
17. Grupa Lotos S.A.;
18. PKN Orlen S.A.;
19. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej z siedzibą w Bydgoszczy;
20. Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL Sp. z o.o.;
21. J.S. Hamilton Poland S.A. Laboratorium;
22. Operator Logistyczny Paliw Płynnych Sp. z o.o.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Nie dotyczy
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy. Zmiany w zakresie stosowanych w Polsce biopaliw ciekłych jak metod ich badań nie powinny istotnie wpłynąć na sposób postępowania instytucji sektora finansów publicznych. Pomimo istotnych zmian w zakresie benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu nie spowoduje to wzrostu obciążeń instytucji ww. sektora. Paliwo tzw. E85 nie jest powszechnie stosowane w Polsce.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na

rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy. Zmiany w zakresie stosowanych w Polsce biopaliw ciekłych jak metod ich badań nie powinny istotnie wpłynąć na sposób postępowania laboratoriów. Pomimo istotnych zmian w zakresie metod badawczych parametrów jakościowych określonych dla benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu nie spowoduje to wzrostu obciążeń instytucji ww. sektora, ponieważ to paliwo nie jest powszechnie stosowane w Polsce.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy. Zmiany w zakresie stosowanych w Polsce biopaliw ciekłych jak metod ich badań nie powinny istotnie wpłynąć na sposób postępowania laboratoriów. Pomimo istotnych zmian w zakresie metod badania parametrów jakościowych określonych dla benzyn silnikowych zawierających od 70% do 85% bioetanolu nie spowoduje to wzrostu obciążeń instytucji ww. sektora, z uwagi na fakt, iż paliwo to nie znajduje się obecnie w produkcji.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
<input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				<input type="checkbox"/> tak <input checked="" type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy				

<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:		<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy	
Komentarz: Możliwe zwiększenie liczby procedur/dokumentów w przypadkach prowadzonych kontroli przez Inspekcję Handlową.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:		<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe	
		<input type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie	
Omówienie wpływu		Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
W chwili wejścia w życie proponowanych przepisów.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie dotyczy.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

Raport z konsultacji

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki *zmieniającego rozporządzenie w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych* w dniu 29 maja 2015 r. został skierowany do konsultacji publicznych z następującymi partnerami społecznymi:

1. Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
2. Instytut Transportu Samochodowego;
3. Przemysłowy Instytut Motoryzacji;
4. Polska Izba Motoryzacji;
5. Instytut Nafty i Gazu;
6. Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
7. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego;
8. Krajowa Izba Biopaliw;
9. Krajowa Izba Paliw Alternatywnych;
10. Krajowa Izba Gospodarcza;
11. Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
12. Krajowego Zrzeszenia Producentów Rzepaku;
13. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
14. Związek Gorzelników Polskich;
15. Polska Izba Paliw Płynnych;
16. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
17. Grupa Lotos S.A.;
18. PKN Orlen S.A.;
19. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej z siedzibą w Bydgoszczy;
20. Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL Sp. z o.o.;
21. J.S. Hamilton Poland S.A. Laboratorium;
22. Operator Logistyczny Paliw Płynnych Sp. z o.o.

Do projektu rozporządzenia zgłosiła uwagę Krajowa Izba Biopaliw dotyczącą zmiany w pkt 14 odnoszącym się w całości do metod oznaczania liczby jodowej słów „stabilności oksydacyjnej” na „liczby jodowej”. Ponieważ pojęcie „stabilności oksydacyjnej” pojawiło się w pkt 14.3 omyłkowo Minister Gospodarki uwzględnił zgłoszoną uwagę.

Ponadto projekt rozporządzenia w dniu 29 maja 2015 r. przekazano do zaopiniowania

przez następujące organy administracji rządowej:

- 1) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) Prezesa Agencji Rynku Rolnego;
- 3) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE);

Do projektu rozporządzenia zgłosił uwagi Prezes UOKiK i dotyczyły one przede wszystkim:

- usunięcia z punktu I podpunkt 25 oraz z punktu III podpunktu 16 zapisów nakazujących, aby w przypadkach spornych stosować metodę badania wskazaną w normie PN-EN 14214 i w normie PN-EN 15293;

- poprawienia omyłkowo wpisanych na stronie 1 i 2 uzasadnienia projektu rozporządzenia minimalnych zawartości bioetanolu na poziomie 60%.

Minister Gospodarki nie uwzględnił pierwszej uwagi, ponieważ zapis jest zgodny z normą i dotyczy przypadków spornych wyników różnych metod. Uwaga druga została przyjęta.

Po zakończonych uzgodnieniach ponownie zostało przekazane pismo z aktualnym projektem rozporządzenia do: KPRM, MSW, RCL oraz UOKiK, które dotychczas brały aktywny udział w opiniowaniu aktu prawnego. W odpowiedzi swoje uwagi dodatkowe nadesłał pismem z dnia 28 września br. Prezes Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym podlega notyfikacji.

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.